

отъ всички обрецы. — Тѣ учать какво нѣщо е обрекъ, и показватъ че той трѣбва да ся дава самоволно и обмыслено, и трѣбва да ся види да ли обречено-то е възможно нѣщо. Запримѣръ, не може да ся каже до колко челоуѣкъ може да си остане за вынѣжы цѣломѣдрѣ. — Тѣ учать че, ако единъ монахъ зарѣже обрекъ-тѣ си и ся ожени, женидба-та му не трѣбва да ся разваля. Августинъ въ книгѣ-тѣ си “*За Бракове-тѣ,*” главѣ 1, питаііе 27, учи исто-то. Всѣкы видѣ служеніе Богу установено отъ челоуѣка, безъ заповѣдь отъ Бога, и съ цѣль да ся издѣйствиува чрѣзъ него челоуѣкъ прощеніе за грѣхове-тѣ си и оправданіе, е нечестивъ, както и Христосъ казва: “Напраздно Мя почитать, като учать ученія заповѣди челоуѣческы” (Мат. 15; 9). — Тѣ учать че обрекъ противенъ на заповѣди-тѣ Божіи не е задължителенъ, и че е отвратително да притезавать монаси-тѣ, не само че ся удостояватъ за оправданіе чрѣзъ обрецы-тѣ си и изпълненіе-то на другы-тѣ монашескы постановленія, но че и могатъ да прѣдавать на другы прѣзобилно-то достоинство на добры-тѣ си дѣла. — Тѣ отхвърлятъ притезанія-та на калугеры-тѣ че сѣ съвършенни чрѣзъ оброчанія-та си че ще поминувать бѣденъ,